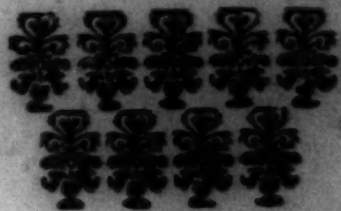

NUNDINÆ
STURBRIGIENSES,
ANNO 1702.

AUTHORE, T. HILL. & Coll. S. Trin. Soc.

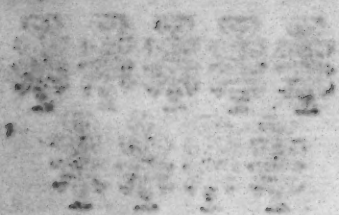
L O N D I N I.

Typis J. Tonson, Impensis E. CURLL, ad
insigne Pavonis extra Temple Bar. 1709.

¶ Titi Petronij Arbitri, Equitis Romani, Satyricon: cum Fragmentis Albæ Græcæ recuperatis, Anno 1688. nunc demum Integrum. et Recensione. A. T. A. M. Pretium 1 s. 6 d.

THE
REPUBLICAN
JAN 10 1902

Address: J. H. Hill, Co. A. T. H. S.

CO. A. T. H. S.
The Republic, Jan. 10, 1902.
The Republic, Jan. 10, 1902.
The Republic, Jan. 10, 1902.
The Republic, Jan. 10, 1902.

A
C
T
T
A
G
S
S
E
E
U
E
R

NUNDINÆ
STURBRIGIENSES.

Xpositas latè Cami prope flumina mer-
ces

Divitiasque loci, vicosque, hominum-
que labores,

Sparsaque per virides passim magalia
campos

Atlantis dic magne nepos, quem candida fertur

Cyllenes gelido peperisse in vertice Maja.

Tu Deus ingenii, lucri tu diceris idem,

Te matutinis precibus Mercator adorat

Anxius, innumerasque recensens ordine gazas,

Grande tibi Pario spondet de marmore signum:

Si bonus annueris, multusque advenerit Emptor,

Si pellis fures, nec quicquam surripis ipse.

Ergo ades, & fidâ duc me per singula dextrâ:

Est in conspectu Grantæ notissima famâ

Urbs, opulenta olim, Papæ dum regna manebant,

Et servile jugum, Domus hic fundata vetusta

Relligione stetit, sanctæ tenere sorores;

B

Nostra

Nostra ah! temporibus quantum mutantur ab illis.
 Nunc solum tantæ fas est operosa videre
 Fundamenta domûs, & non sine laude ruinas;
 Sanctarum at remanent vestigia nulla fororum.
 Incipit ex illo notos STURBRIGIA campos
 Ostentare procul, (vocis quænam hujus origo
 Quam patriam agnoscat, Britonasne, an Saxonas inter
 Nata sit, an Danos potius velit illa Parentes,
 Quærere distulimus, nec fas est omnia scire,)
 Quam simul aspicias, totam huc migrasse putares
 Sedibus avulsam, quam lambit Thamesis urbem.
 At prius optati quam sifteris æquore campi
 Pauca docendus eris, paucis, adverte, docebo.
 Quisquis es, O igitur moneo, dum Sirius ardet:
 Pulvereaſque ciet tempeſtas plurima nubes,
 Si tantum paucos iterumque iterumque rogando,
 Extorquere aſſes poteſ a Cuſtode ſevero,
 Ire pedes noli, longum eſt iter, & tibi Rhedam,
 Quâ vectere, bonam ſolidi pars quarta parabit.
 Non tamen hac ratione velim te ſcandere currum,
 Quâ Corydon noſtram nuper qui miſſus in urbem
 Viderat haud unquam Rhedam, niſi quâ pater olim
 Et ſcenum, cereremque domum portare ſolebat.
 Artiſcis miratur opus, fabricaſque rotaſque
 Axemque & quid non? ſedet ergo, inſuetaque vultu
 Gaudia teſtatur, nec jam tibi Phoebe caballos
 Invidet ille tuos, licet ipſum ſæpe Magiſter
 Naſonis quondam legeret cum dulce poema,

Multa

Multa Phlegonte super, super & Pyroente doceret.
Interea est operæ pretium, nec parva voluptas
Audire aurigas convicia mutua dantes;
“ Huc Domine, unus ait, bijugi mihi namque parati
Expectant virgæ monitum, solertior alter
Clamantis prævertit equos, & sede relicta
Defluit in terram pernix, & talibus inquit,
Ostia dum pandit mollitque sedilia dextra.
“ Ne quæso, ne crede isti, mendacior alter
Non est, nam quamvis se dixerit esse paratum,
Ingrediare modo, fallet, cogetque sedere
Invitum, necetque moras pluresque manebit,
Te contentus ego: — quid non facundia possit
Ille quidem suavit, penitusque intraverat unus
Pes currum, primoque in limine pendulus hæsi;
Non tulit hoc alter, plenus sed defilit ira
Torva tuens, ceu sæpe canis, siquando voracem
Dentibus infrendens albis, meditetur in hostem
Horrida bella, velitque abreptam ulciscier escam.
Pone venit tacitus, colaphumque impingit, at ille
(Sensit enim) pariter respondet, & ictibus ictus
Ingeminat, quanto proh! Divi utrinque fragore
Insonnere, genæ, gemitumque dedere crepantes.
Extemplo coeunt vulgus, studiisq; repenti
Scinduntur variis, partes, prout cuique libido est
Accipiuntque suas, & dant solantia dicta,
Dum favet Aurigæ huic alter, favet alter & illi.
“ Tolle caput, solidoque magis confide cerebro

Dixerat hic, ast Adversarius, " Ilia subter
 Pugnosingere nunc, animamque huic excute solam.
 Talibus inter se monitis hortatur amicum
 Quisque suum, donec tandem feralis Enyo
 Bacchari cepit jam longius; undique serpit
 Dira lues, pugnam ornat quisque; legitque virum vir.
 Hic ego, nam nec me fama labor Isthmius unquam
 Clarabit pugilem, nec sunt ea præmia cordi,
 Dum nesciret adhuc, cui det Victoria palmam,
 Et dubiis nunc huc, nunc illuc tenderet alis;
 Pugnantes de me linquo, curramque propinquum
 Scando citus, camposque peto, celebresque Tabernas.
 Quò simul ac ventum est, nummo de more soluto
 Dimitto Automedonta meum, vicofque per omnes
 Erro vagus, quocunque pedes, animusque ferebant.
 Et modo per densos saccorum ducor accervos
 Difficilis modo fit per olentes semita pisces.
 Nunc obstant carpenta viæ, nunc tardat euntem
 Turba frequens hominum, lassas modo verberat aures
 Raucus clamor anūs, vendentis poma nucesque
 " Elige quæ mavis, sunt optima poma nucesque.
 Parte aliâ buccas inflatus turpiter ambas
 Stat Tubicen, populumque vocat mirac'laque pandit,
 " Hic Elephas, hic ille inquit, Getulia qualem
 Non vidit, cujus conscendere nobile dorsum
 Si foret in vivis, optaverit Hannibal ipse.
 Denos ille homines, ingentia pondera, tergo
 Aure utraq; duos, totidemque proboscide gestat.

Reginæ

Reginæ nomen si tantum audiverit ANNÆ.
Gaudet, & egregium placido ore fatetur amorem,
At Turca, & Lodoix Turcæ crudelior iras
Accendunt illi, furiataque pectora versant.
Progressum ulterius, me parvula charta, legendam
Festivus, quam præbet homuncio, sistit, at illa
Spirantis miranda refert spectacula ceræ.
Illic defuncti circum regale WILHELMI
Stant comites bustum, dominumque queruntur ademptum
At Tu spectator, socias ne respue guttas
Miscere, extremum meriti vectigal honoris.
Parte aliâ ingreditur, plausuque excepta secundo
Imperium Anna capit, soliumque ascendit avitum.
Stat simul Eugenius, laurum cui bella recentem,
Æternasque parat felix victoria laudes;
At Puer Hispanus non horrida sustinet ora,
Et quærit latebras, & currere velle videtur.
Quò tamen usque inter pomæria sola vagamur?
Actum nempe nihil, mediam nisi protinus urbem
Visimus, inque ipsâ vestigia figo Suburrâ.
Hic autem quodcumque ingenti cernitur orbe
Pulchra tibi præstant compendia, five Tabernas
Diversas, hominum seu contemplabere mores.
Qualis ubi pulsus procul æstas aurea nimbis
Ridet, & ad notos, redolentia pabula, flores
Hyblæas invitat apes, pars roscida circum
Prata volant, referuntque thymo turgentia crura.
Condere pars latebras, pulchrisque liquentia mella

Certatim

Certatim stipare favis, opus acriter urget
 Quæque datum, resonant cellæque & cerea tecta,
 Haud secus exercent sese per compita vulgus
 Mercuriale, instant omnes, quò quemque parandi
 Dulce vocat studium, diversaue cura negoti.
 Tum merces culpæ emptor, laudare paratus
 Venditor, insidiasque alternæque retia tendunt.
 Cum lucro quodcunque potest mercari alter,
 Alter vendere avet, cautusque & providus audit.
 Si male prudentem quis fallere possit amicum.
 " Novi ego, dicebat quidam, (simul explicat omnes
 Quotquot habet, versatque manu, quamque ordine, merces)
 Quàm soleant omnes proprias res tollere, contra
 Deprimere alterius, sed sic mihi prospera cuncta
 Cedant, ut non his meliores mercibus usquam
 Invenies, cunctas quamvis scrutere tabernas.
 Nec sum ex illorum numero, qui plus semel hic se
 Haud conferre audent; mercatorque unius anni:
 Nam quoties hoc tempus adest, haud segniùs & nos
 Adsumus, ut jam non redeat constantior annus.
 Omnes me nôrunt, decimus September habetur
 Ex quo me vidit vicinia tota morantem,
 Hac ipsâ statione, loqui sed plura volenti
 Emptor respondet, " pretium sed displicet, " Eja
 Siqua fides, ago tam tecum, quo, si pater esses,
 Tecum agerem pacto, fraterve (nec ille profecto
 Mentitur, fratrem fraudare patremque paratus.)
 " Hæc aliis narra, sed nos non credimus; an tu

Nil

Nil unquam me emisſe putas? Proinde accipe, ſi vis
Quod dixi pretium. Poſſem modo, at hæcce minoris
Auferet a me nemo, fores ego claudere certè
Prætulerim, vacuâque domum migrare crumenâ,
Ut libet, & valeas.---& Tu; vix protulit unum
Ille pedem, vocat hic abeuntem, & talia fatur.
“ Dure nimis, cur ah! prohibes me vivere? verùm
Quando ita vis, numera nummos, & quod petis aufer:
Spero loci poſthac quod non eris immemor hujus,
Quandocunque opus eſt, venieſque benignior olim:
Scit cœlum, ſcis ipſe, licèt non ſcire fateris,
Quàm mihi nil ex hoc poſſit contingere lucri.
His reliqua inter ſeſe agitant commercia turba
Fraudibus, e cunctis cognoscere ſufficit unum.
Jam vero deſcende oculos, paulumque togata
Turba vide quid agat, namque hi verſantur, & ipſi
Quorum pulvereo verruntur ſyrmate vici.
Æris egens ſiquis, (qualem perſæpe fuiſſe
Me non diſſiteor, neque enim me inopem, miſerumque
Si fortuna tulit, vanum tulit atque ſuperbum)
Huc illuc errare, oculosque per omnia circum
Ferre avidos gaudet, atque animum oblectare tuendo.
(Ah miſeras plantas, Dominus queis contigit Ipſe)
Nil agit infelix, nec, ſiquid ſperat, habebit.
Tantum inter denſas, ſpectacula ſplendida, gazas
Ambulat indefeſſus, ibi ſuſpirat & cheu!
Cur tantum arridetis? ait, vel cur ego pauper,
Cum tantum arridetis? inaniùs indulgere

Nil

Nil refert votis, nec adest clamata pecunia.
 Obstant fata, malique ira implacabilis astri,
 Sunt quibus unum opus est ubi servet plurima turba
 Crispatos ferro crines, myrrhæque madentes
 Ostentare, fatis nempe hi fecisse videntur
 Si placeant vulgo, nymphæque morentur ocellos.
 Est quoque quem præceps juvat alea, cernere talos
 Currentes gaudet, sonitumque audire fritilli.
 Heu fuge damnosos jactus, fuge cautus avara
 Tecta procul, nam ni flavi tibi virga metalli
 Pullulet, auratæque fluat Pactolus in arcâ,
 Heu frustra amissos flebis cum tempore nummos.
 Ille igitur solus vellem huc descendat, abundè
 Æris cui, cerebrique parum est, cui crassa Minerva
 Blanditur, fortemque jubet sperare faventem.
 Huic etenim infanti quondam charissima mater
 Pingue caput mulcens, "maeste O mi Parvule, dixit.
 Maeste puer, nam si quod anus, si quod sacra veri
 Vox habeat, multos non illaudata per annos,
 Fortunatus eris.———
 E regione domus trabibus contexta salignis
 Cernitur, ignavis sedes, lassisque viarum
 Opportuna fatis, spatiosas possidet ædes
 Graius homo, ut perhibent, quocum certare, nec audet
 Pindarus hic noster, sordetque Batesius Ipse.
 Non illo quisquam Tex præstantius usum
 Novit, jucundamve valet miscere Cocoam.
 Hanc angusta obstat si res majoribus ausis

Ne dubites intrare casam, tibi scilicet auro
 Non opus est ullo, nec copia quæritur illic,
 Sed bene securum reddent te quatuor asses.
 Hos modo fer tecum, te non felicior alter
 Testa subit, nulli plures solvuntur honores.
 Omnibus unus honos, & sedes omnibus una,
 Pallentes Orcus non accipit æquior Umbras,
 Hic quodcunque novum Ausoniis molitur in oris
 EUGENIUS, legitur, miseros seu fallere Gallos
 Fraude velit, bello seu credere malit aperto.
 (Seu virtus sit, sive dolus, mirandus utroque)
 Victrices! en cerno aquilas, atque omina lætus
 Accipio, haud illæ frustra per nubila pennas
 Exercent, solum assuetæ portare Tonantem.
 Sed neque quid nostræ valeant, audire Phalanges
 Te pigeat, sunt & nobis pugnare parata
 Pectora, difficilemque haud averfantia Martem.
 Quid non CHURCHILLI dextrâ sperare licebit,
 Auspiciisque ANNÆ. Gallorum Flandria strage
 Creffiacique iterum spumabunt sanguine campi.
 Ite alacres igitur, quæcunque in proelia fortes
 Ite animæ, superi pro vobis arma capeßunt
 Omnes, inque ipsum sua stant perjuria Gallum.
 Forte quid ORMONDUS faciat, quâ classis arenâ
 (Illa catenati classis regina profundi)
 Vela legat sinuosa, & opimas terreat oras
 Pagina narrabit verax; sed ne tamen illi
 Tu pius interea felicem parce vovere

In patriam reditum, & partem sine sanguine laurum.
 Compedibus duris inimicas vinciat auras
 Æolus, & tutæ pateant remeantibus undæ.
 O si quod vellem possem quoque, me neque vates,
 Andinus caneret melius, nec cederet Heros
 Heroi Iliaco, bello & pietate Britannus.
 Justior has quanquam partes, famamque Patroni
 Arriperet RHEDYCINA, Deus cui dulcia dudum
 Pocula, Castaliosque indulsit amicior haustus:
 Atque ego, si faciles risissent fortè Camanæ
 Nobilius molirer opus, tu GRANTA beata
 Audires, tu GRANTA, duo cui lumina præbet
 SEYMORIANA Domus, neque enim mihi dicere fas est
 Patre magis, Natone tumes, dum fortiter Arces
 Alter Palladias tibi protegit, ornat & alter.
 I decus, I nostrum, sic cum longæva Senectus
 Communem abripuit, nobisque tibi que Parentem
 Restet adhuc, cui mox Academia deferat ultro
 Maturos Fasces, nec sese sentiat orbam.
 Quo vehor? Icariis ausus me credere pennis
 Ah demens! onerique impar sub mole fatisco;
 Ulterius vetuere Deæ. Sed Cynthus aurem
 Vellit & inceptum repetam, jubet Argumentum,
 Haud procul hinc Turris nubes quæ vertice celsâ
 Pulsât, ubi dulcesque Lyræ, fidiumque sonora
 Arrectas Plebis concordia detinet Aures.
 Clausas densâ fores circumstat Turba, stupetque
 Miraturque sonos, & tinnula comprobât æra.

Hic

STURBRIGIENSES. III

Hic aliquis visus sociis festivior (illi
 Andrea cognomen, quis barbarus Ille, rudisque
 Usque adeo vivit cui non est Andrea notus?
 Ut multos intra invitet, faciatque lucellum
 Ante fores sublimis adest, hunc Pileus ornat
 Versicolor, Pictis & floribus æmula vestis.
 Tam pulchram non Iri Geris, licet induat Ipse
 Vestimenta tibi Deus, & sit sartor Apollo.
 Hic stultum simulat, gaudetque Jocosus haberi
 Sed non & simulasse putes, vult namque videri
 Stultus, & est; querno quem nitens fuste Colonus
 Suspicit, inque hilares solvit dura ora chachinnos.
 Ah! ne te intrandi capiat tam dira Cupido,
 Nec tantum mirare Melos, Rhodopeia quamvis
 Pleetra redisse putes, fabricataque stamina, Thebas.
 Est homo qui incedit nigrâ comitante Catervâ
 Cui Baculum Insigne Officii, quo pellere turbam
 Obstantem, valeatque fores effringere clausas.
 Non tam Myrmidonum turbâ stipatus Achilles
 Trojanos terrere Duces, pavidosque solebat
 Sectari Phrygas, immensumque fugare per æquor.
 Hunc Juvenes vitate virum, comitesque nefandos,
 Præcipuè si quem decorabit Purpura nota,
 Purpura nota nimis, frustra effugisse severi
 Censoris ficto moliris nomine mulctam.
 Index Vestis erit, manifestabitque latentem.
 Tum tibi tempus erit, magno cum optaveris emptum
 Intactum limen, cum Tympana Rauca melosque

Oderis, & monitus serò experiere fideles.
 Hoc ego consilium discedens linquo manenti,
 Nam me pertæsum turbæ, magnique laboris,
 Et Phœbi ductum exemplo, qui fessus & æger
 Rhedâ præcipitem fugiente relinquit Olympum.
 Ad Grantam revehit Currus, propriosque Penates.
 Hic Auriga suos, hic sistit Musa Caballos.

Addenda, &c. ad Nund. Scurb.

Pag. 4. Inter Lin. 6 & 7. add
 Tum vero avulsos, auræ ludibria, crines
 Cernere erat, largosque cruoris currere rivos.

Pag. 4. Lin. 3. pro Hortatur, leg. Hortantur.

Pag. 6. Int. lin. 23 & 24. add
 Nil equidem hæc adeo contra quod dicere possum

Pag. 7. lin. 28. pro Inanitus, leg. Inanibus.

Pag. 4. lin. 2. pro *Solam*, leg. *Totam*. l. 4. pro *Feralis*,
Civilis. p. 7. l. 1. post *Puras*, add.

— Quid denique prodest,
 Quid sit mercatura quotannis, vendere merces
 Si pluris non *Granta* solet? —

L. 16. pro *hi*, leg. *hic*. l. 21. pro *Gaudet*, *Amat*. p. 8.
 inter l. 25, & 26, add.

(*Dorothea* una novo rivali cedere nescit:
Dorothea, ingenio pollens, & mille placendi
 Artibus, & cuncti gnara & studiosa palati.)

RATIONES

BONI & MALI

Æternæ Sunt, &

IMMUTABILES.

TU, quicumque simul confundis Fāsque Nefāsque,
 Virtutēque nihil censes, nisi Nomen inane,

Ni contrā Leges & Consuetudo valeret;

Siquis forte Tibi, pleno cum Sol niret orbe;

Jamque dies mediis cælo spectabilis alto est;

Esse diem medium, Solemque nitere negaret;

* D

Nonne

Nonne hominem egregiè demirareris ineptum,
Et prorsus mente hunc, vel fronte carere putares?
Ipse quid? en! Vitii, fortis Patronus & acer,
Causam agis; an sanum credis Te, animoque valentem?
Credideris licet, atque Deos jures licet omnes,
Non tamen efficies, quin Te vicinia tota
Vitet, uti Medicis caput insanabile centum.

Aurea cum primis acta est mortalibus ætas,
Necdum Astræa hominùm commercia fugerat, insons
Quisque fidem coluit, manibusque & pectore purus
Traduxit vacuum scelere & formidine vitam.
Non quia Licetoris virgas, sævamque securim
Sanguinei extimuit; sed nondum exempla parentum
Exciderant animo, nec longè a fonte remotus,
Cœnoscas haurire infelix cœperat undas.

At simul ejecto Vitia irrupere Pudore,
Disrupto rapidus veluti solet obice Torrens,
Condere tum leges, siquos reverentia Divùm
Movit adhuc, cœpere, fides ne, sacræque jura
Ipsaque Virtutis penitus monumenta perirent.

Quod si non aliqua, ut miserè contendis, inesset
Vis nativa Bono, quæ lege antiquior omni,
Cur non, cum in Vitium proni rapiamur, honestis
Postpositisque bonis, inhonesta & prava jubentur?

Scilicet

Scilicet æterna est Virtus, quæ, Regule, visa est
 Tam formosa Tibi : certè Dea, Regule, visa est,
 Ausus eras præ quâ lachrymantes rejicere a Te
 Uxorem, natósque tuos, certúsque redire,
 Poenorum rabiem & crudelem temnere mortem.
 Ergo etiam feri, post tot quoque sæc'la, Nepotes
 Usque student, & te tacito venerantur honore.

At, lucis metuens, tenebras, & noctis opacæ
 Tegmen amat Vitium; sed nec densissima noctis
 Umbra valet miserum a *seipso* celare Nocentem.
 Intus agit stimulos mens conscia, seque flagello
 Insequitur cæco, Tortore ferocior omni.

Nec quenquam ergo adeò rationis egere putarem
 Qui, si, quod turpi fatagit conquirere fraude,
 Lucrari illud idem posset sine fraude, negaret;
 Et voti nollet fieri, nisi crimine, compos.

Jam, sibi qui ignoscit, propriis vitiis satis æquus,
 Censorem mendosus agit; desævire & ipse,
 Censurâ dignum si quidquam admiserit alter.

Rusticus olim adiit consultum juris, ut aiunt,
 Percontaturus quid Lex sentiret in hâc re :
 Bos Vicini, inquit, sepem perrupit, agelli
 Tutelam nostri, & viridem pede pressit aristam. —
 Pressit aristam, ais, & sepem perrupit? Abito

Secures; causâ vinces: mi crede, refartum
 Hoc Tibi pręgrandi pręsto cum fœnore damnum.
 Rusticus hic, — Satis est: Bos nam Teus: imò, ait alter,
 Si Meus, est longé res jam diversa profectio.

Quàm ridenda tuos benè pingit fabula mores!

Qui, si de propriis perdas quid vîve dolève,
 Protinus exclamas, & juras, ut tuus est mos:
 Nîlne Dei curant mortalia? fulmina cessant
 Cur, tam formidata, & vindex flamma Tonantis?
 Jam virtus non Umbra Tibi est, jam Fâsque Nefâsque
 Sunt aliquid; cœlesti agnoscis origine nata.
 At violata fidēs si Te diraverit auro,
 Tum Superumque minas, & bruta tonitrua spernis,
 Sub pedibûsque jacent leges, & vineula Sacra.

Nequicquam: namque haud Virtus, mutabilis aura
 Arbitrio popularis, honore orbabitur æquo.
 Antè etenim versus cedit color ater in album,
 Antè diem Luna efficiet, Phœbûsque tenebras;
 Quàm Diva exciderit Solio, quo fixa per omne
 Perstitit, & perstabit in omne immobilis ævum.

Non

Non Dantur

IDEÆ INNATÆ.

HÆC unde rerum tanta scientia
 Quâ Mens superbit? Scilicet Artifex
 Impressit æternus tenaci à
 Principio sua signa ceræ?

Hinc illa dives, quam tibi vendicas
 Intus, supellex? hinc bona copia?
 Hoc fonte derivata, felix
 Jugis aquæ tibi vena manar?

Erras: nec arvom, nî labor improbus
 Et vomer adsit, messibus horrea
 Implebit optantis coloni
 Triticeis Cererisque dono.

Neglecta squaler, nec sterilis minûs
 Humana Mens est; semina nî sua
 Jactaret Usus, nî labore
 Fingeret assiduòque cultu.

Potanda aventi porrigit ubera
 Fœcunda nutrix, Experientia;
 Hinc robur, hinc labente surgit
 Tempore conspicienda molēs :

Tabella, cunctis nuda coloribus,
 Qualis videtur: nil animum movet,
 Quamquam figuras sustinere
 Mille potens, Opifex priusquàm

Succosque prudens & calamum paret :
 Tum demùm amœnus verticis asperi
 Prospectus, apparétque suprà
 Capripedum Dryadumque lusus.

Aut quale fuscæ Marmor in Africæ
 Solo recisum, sumere idoneum
 Quoscunque vultus, seu Diana
 Seu Cytherea magis placebit :

Informis, ater, sub pedibus jacet,
 Donec politus Phidiacâ manu
 Formosa tandem destinatae
 Induitur Lapis ora Divæ.

Jam jàmque ponit duritiem placens,
 Et nunc ocelli, & gratia mollium
 Spirat genarum, nunc labella &

F I N I S.

U N I O.

DUM Rosa purpureo suffunditur ora Rubore,
Spina gravis nitidi floris amore Calet.
Protinus armorum ponit pacatior iras,
Et jam blanda suæ porrigit ora Rosæ.
Ut videt alternis ambas concurrere votis;
Quæ regit hortorum maxima *Flora* vices;
Fœlices jubet hinc coeant in fœdera, utrisq;
Unus & ex uno stemmate surgat honos.
Tu decus æternum, dixit, mea, Da, Rosa, Spinæ,
Et tu perpetuam protege Spina Rosam.

I N A M O R E M TAMI & ISIDIS.

Nympha *Isis*, Liquidos agros dum læta pererrat,
Incaluit Madidæ *Tamus* amore Dææ.
Serpit amans tacitus, sinuosaq; Brachia circum
Fundit, & æterno fœdere jungit aquas.

Nunc

ISIDIS.

Et Lumen datur unus utriq;

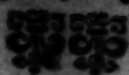
ut videret, Ille, vel Illa, sua.

ut sciret quicquid sub dulcis amaverat. *Isid.*

Et quod Taurus amat, Taurus, & *Isis* amant.

Nullum agnoscat Taurus, Nullum *Isid.* agnoscat.

Comune Imperium Tauri *Isis* unus habet.

A M O R E M

ANALYSIS

Isis, & Taurus, & Lumen datur unus utriq;
ut videret, Ille, vel Illa, sua.
ut sciret quicquid sub dulcis amaverat. *Isid.*
Et quod Taurus amat, Taurus, & *Isis* amant.
Nullum agnoscat Taurus, Nullum *Isid.* agnoscat.
Comune Imperium Tauri *Isis* unus habet.

